

Sygn. akt I C 1018/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 sierpnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Eliza Skotnicka

Protokolant sekr. sąd. Magda Biernat

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 1 sierpnia 2019 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.

przeciwko J. J.

o zapłatę 5273,70 zł

I. umarza postępowanie co do kwoty 1400 zł należności głównej,

II. zasądza od pozwanej J. J. na rzecz strony powodowej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. 3873,70 zł (trzy tysiące osiemset siedemdziesiąt trzy złote 70/100) wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od kwoty 3492,50 zł od 28 grudnia 2018 roku do dnia zapłaty oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 381,20 zł od 28 grudnia 2018 roku do dnia zapłaty,

III. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej 1508,91 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od pozwanej kwoty 5 273,70 zł z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od kwoty 4 892,50 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 381,20 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu podała, że w dniu 26 marca 2018 r. zawarła z pozwaną umowę pożyczki na kwotę 5 000 zł - przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość, zgodnie z art. 5 pkt 13 ustawy o kredycie konsumenckim z dnia 12 maja 2011 r. Wskazała, że do dnia wniesienia pozwu pozwana nie wywiązała się z zobowiązań wynikających z umowy, mimo podjęcia próby polubownego rozwiązania sprawy.

Pozwana J. J., w sprzeciwie od nakazu zapłaty wydanego przez Referendarza Sądowego w Sądzie Rejonowym w Kłodzku w dniu 21 marca 2019 r. w sprawie (...), wniosła o oddalenie powództwa w całości, podając, że nie jest w stanie jednorazowo spłacić całej kwoty. Pozwana wskazała, że zawarła ze stroną powodową pisemną umowę na spłatę zadłużenia w miesięcznych ratach po 500 zł, przy czym dokonała już 3 wpłat - 2 razy po 500 zł i raz 400 zł. Dodała, że z uwagi na trudną sytuację materialną i życiową (choroba nowotworowa ojca), nie była w stanie regulować płatności i ma opóźnienie w spłacie 2 rat, niemniej zacznie spłacać należność zgodnie z umową. Pozwana wniosła o rozłożenie zasądanego świadczenia na raty w kwotach po 500 zł, płatne do 30. każdego miesiąca.

Pismem procesowym z 18 lipca 2019 r. strona powodowa cofnęła pozew co do kwoty 1 400 zł z uwagi na uregulowanie tej należności przez pozwaną po wytoczeniu powództwa. Podała również, że w jej ocenie wnioszek pozwanej o rozłożenie

spląty na raty jest bezzasadne, bowiem pozwana kilkakrotnie nie wywiązała się z uzgodnień poczynionych ze stroną powodową.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strona powodowa (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W. i pozwana J. J. zawarły w dniu 26 marca 2018 r. umowę pożyczki nr (...), na mocy której pozwana otrzymała kwotę 5 000 zł, zobowiązując się do jej spląty wraz z należną prowizją i odsetkami w wysokości 900 zł do dnia 25 kwietnia 2018 r. Pożyczka została udzielona na wniosek pozwanej złożony drogą elektroniczną przez portal internetowy (...)pl. Pozwana została poinformowana o warunkach umowy pożyczki, związanych z nią kosztach i odsetkach w wysokości stopy odsetek maksymalnych, przysługiwało jej również prawo odstąpienia od umowy.

Bezsporne.

Pozwana nie wywiązała się z terminowego splącenia pożyczki otrzymanej w ramach umowy z 26 marca 2018 r., wobec czego pismem z 13 sierpnia 2018 r., pożyczkodawca wezwał ją do spląty zadłużenia w kwocie 5 642,70 zł, w tym 492,50 zł całkowity koszt pożyczki i 150,20 zł odsetki na nieterminową płatność. Pozwana została poinformowana o prawie naliczenia odsetek za nieterminową płatność pożyczki w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie.

Do dnia wniesienia pozwu pozwana splaciła na rzecz strony powodowej 700 zł, zaś po wniesieniu pozwu, do chwili doręczenia jej odpisu nakazu zapłaty, uiściła dodatkowo łączną kwotę 1 400 zł.

Dowód:

- ostateczne wezwanie do zapłaty z 13.08.2018 r. - k. 25

- potwierdzenia przelewów - k. 38 - 45

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne.

Strona powodowa wywodziła swoje żądanie z instytucji uregulowanej w przepisie art. 720 § k.c.

Na podstawie przeprowadzonego postępowania dowodowego Sąd ustalił, że w dniu 26 marca 2018 r. doszło do zawarcia pomiędzy pozwaną a stroną powodową umowy pożyczki na kwotę 5 000 zł. Pożyczka została przyznana na wniosek pozwanej, złożony przez portal internetowy vivus.pl, zaś termin jej spląty wraz z odsetkami w kwocie 41,10 zł i prowizją w wysokości 858,90 zł wynosił 30 dni. Wskazać należy, że pozaodsetkowe koszty pożyczki nie naruszają przepisu art. 36a ust. 1 z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (tekst jednolity z 2016 r., poz.1528), w myśl którego maksymalną wysokość pozaodsetkowych kosztów kredytu oblicza się według wzoru:

$(...) \leq (K \times 25\%) = (K \times n/R \times 30\%)$, w którym poszczególne symbole oznaczają:

(...) maksymalną wysokość pozaodsetkowych kosztów kredytu,

K - całkowitą kwotę kredytu,

n - okres spląty wyrażony w dniach,

R - liczbę dni w roku.

Skoro strona powodowa udzieliła pozwanej pożyczki na kwotę 5 000 zł z 30 - dniowym okresem spląty, to maksymalna wysokość kosztów kredytu wynosiła 1 373,28 zł. W związku z powyższym koszty prowizji w kwocie 858,90 zł nie przekroczyły maksymalnej dopuszczalnej kwoty, o której mowa w cyt. wyżej przepisie.

Pozwana nie kwestionowała faktu zawarcia w/w umowy ze stroną powodową, wskazała jednak, że z uwagi na swoją sytuację materialną (zajęcia komornicze) i rodzinną (choroba nowotworowa ojca) nie była w stanie regulować systematycznie należności, jednak część zadłużenia spłaciła. Wniosła nadto o rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty. Z przedłożonych przez pozwaną dowodów wpłat wynika, że przed wytoczeniem powództwa spłaciła kwotę 700 zł, natomiast po wniesieniu pozwu uiściła dalszą kwotę 1 400 zł.

Należy wskazać, że składając pozew, strona powodowa uwzględniła spłaconą przez pozwaną kwotę 700 zł, natomiast wskutek dokonania kolejnej wpłaty w wysokości 1 400 zł, cofnęła żądanie w tym zakresie, wobec czego, Sąd na mocy art. 355 §1 k.p.c. umorzył postępowanie w tej części.

Mając na względzie zasadność roszczenia co do kwoty 3 873,70 zł, Sąd zasądził od pozwanej tę kwotę wraz z umownymi odsetkami w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu tj. 28 grudnia 2018 r. Na zasądzoną sumę składa się kwota pożyczki, jaką pozwana winna zapłacić - 3 492,50 zł i odsetki maksymalne za opóźnienie naliczone od tej kwoty w wysokości 381,20 zł.

Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania przepisu art. 320 k.p.c., zgodnie z którym w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Pozwana nie stawiając się na rozprawę uniemożliwiła ustalenie poprzez jej przesłuchanie, czy zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek, w związku z którym sąd mógłby ewentualnie rozłożyć dochodzone przez stronę powodową świadczenie na raty. Obecny na rozprawie jej pełnomocnik oświadczył, że pozwana nie posiada dzieci na utrzymaniu i pracuje w Urzędzie Miasta N. jako pracownik biurowy, nie ma jednak wiedzy co do jej zarobków. Niezależnie jednak od powyższego, pozwana posiada inne zadłużenia i prowadzone są przeciwko niej postępowania egzekucyjne, stąd obawa, że nie będzie terminowo spłacać systematycznie wierzyciela, czym dodatkowo narazi go na stratę finansową.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. Podnieść należy, że pozwana słusznie zaskarżyła wydany w sprawie nakaz zapłaty, bowiem po wniesieniu powództwa i przed doręczeniem jej odpisu nakazu zapłaty spłaciła część zadłużenia, mimo to strona powodowa nie cofnęła powództwa w tym zakresie, co skutkowało zaskarżeniem nakazu zapłaty. Z tego względu Sąd uznał, że zasadnym będzie stosunkowe rozdzielanie kosztów i obciążenie nimi stron stosownie do wyniku procesu. Strona powodowa wygrała sprawę w 73%, ponosząc łączne koszty w wysokości 2 067 zł, w tym 250 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, 1 800 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego i 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. W związku z powyższym, mając na uwadze wynik procesu, pozwana winna zwrócić stronie powodowej kwotę 1 508,91 zł.